

Ingen legeavtale med Forsvaret!

Åpent brev til administrasjon og styret ved Universitetssykehuset Nord-Norge (UNN)

Vi skriver dette åpne brevet for å be styret og administrasjonen på UNN om å avvise invitasjonen fra Forsvaret til å opprette fire faste militære legestillinger på vårt sykehus.

UNN har gjennom mange år opparbeidet et godt nasjonalt og internasjonalt rykte som et universitetssykehus som solidariserer seg med befolkningsgrupper i fattige land. Dette solidariske engasjementet har skapt grunnlag for utveksling, forskning og utvikling av nye modeller for bistand. Ikke minst har helsearbeidere fra UNN fått ny og viktig kunnskap om globale helseproblemer og sosial urett.

Den offentlige debatten om legemangel og forsvarlig kirurgisk beredskap for de norske militære styrkene i Afghanistan har aktualisert Forsvarets tilbud om å opprette og finansiere fire legestillinger på UNN med Forsvarets Sanitet som formell arbeidsgiver (2 kirurger, 2 anestesileger). Legene som ansettes i disse åremålsstillingene skal i perioden være i beredskap for Forsvaret og dessuten ha arbeidssted og tjenestetid ved Forsvaret 6 mnd. hvert år. Legene skal være øremerket for ”internasjonale operasjoner”. Avtalen er ikke undertegnet og skal behandles i UNNs administrasjon inneværende uke.

Selvsagt skal norske soldater ha forsvarlig medisinsk beredskap, uansett hvor de arbeider. Forsvaret har arbeidsgiveransvar for å sikre dette på en stabil og langsiktig måte. Kortsiktige og improviserte minimumsløsninger er uforsvarlig og uprofesjonelt. Den manglende legeberedskapen i Afghanistan er et tungt politisk ansvar for Regjeringen Stoltenberg.

Etter vår mening har NATO og Norges krigføring under USAs ledelse bidratt sterkt til å svekke Norges internasjonale omdømme. USA – og Norges - nye politiske taktikk som blander militære aksjoner og sivile humanitære operasjoner i Afghanistan har ført til at tradisjonelt bistandsarbeid nå oppfattes som en del av det militære okkupasjonsprosjektet. Dette har dramatisk redusert sikkerheten for de som jobber med rene humanitære bistandsprosjekter. Enkelte store organisasjoner har av denne grunn måttet trekke seg ut av Afghanistan, for eksempel Leger uten grenser (2004). Etter vår mening risikerer også UNN å bli en del av et militært-sivilt kompleks der grensene mellom uavhengig humanitært medisinsk arbeid og rent geopolitisk begrunnede internasjonale militære aksjoner viskes ut. Dette truer vår stilling som en uavhengig sivil akademisk og humanitær institusjon.

Gjennom de siste 30 år har mange helsearbeidere fra UNN bidratt til internasjonal solidaritet gjennom ulike typer helsearbeid i lokale, sivile helse- og opplæringsprosjekter både i krigs- og konfliktområder og i utviklingsland som Afghanistan. Seinest i mai i år hospiterte unge afghanske kirurger på UNN for å lære livsviktige kirurgiske teknikker for selv å kunne behandle sårete og skadde afghanere og bygge sitt eget helsevesen.

At ”Fredsuniversitetet” i Tromsø med sin universitetsklinikk UNN skal være leverandør av militært helsepersonell til militære operasjoner i krigs- og konfliktområder ledet av USA, er etter vår mening politisk uakseptabelt og uetisk. Vi ber derfor styret ved UNN og Direktøren avstå fra å undertegne kontrakten med Forsvaret og heller øke innsatsen for sivil medisinsk bistand til det afghanske folket. Vi foreslår et konkret alternativ: Styret oppretter fire faste ”internasjonale” legestillinger på UNN. I disse stillingene kan våre hardt prøvete kolleger fra fattige land og konfliktområder hospitere på UNN og gjensidig dele erfaringer og kompetanse

med oss. Slik kan UNNs mange fagmiljø gi sitt systematiske bidrag til å redusere de ekstreme ulikhetene mellom fattige og rike og gå foran som en bidragsyter til internasjonal solidaritet. Militære løsninger finnes ikke.

Tromsø 19.11.07

Geir Bjørsvik , Rolf Busund, Terje Christoffersen, Silje Fismen, Ole Magnus Filseth, Mads Gilbert, Stig Eggen Hermansen, Nina Hesselberg, Sigrid Isaksen og Niels Christian Stenklev
(alle leger ansatt på UNN-Tromsø)